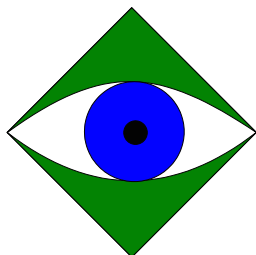

KOKOS

Měsíčník oddílu OkO

Číslo 10. Ročník 26.
červen
Vyšlo: 27.5.2024

Kalendárium

Zapište si do diáře

V oddílovém červnu nás čekají dva výlety. Nejprve vyrazíme hned po oddílovce 31. května – 2. června na dvojdeňák ven pod velením Myšinky do Bílých Karpat okolí Velké nad Veličkou. Dalším výletem je jednoděňák pod vedením Ester 15. června, povede do Voděradských bučin. Na obou výletech prožijete další části legendy o Tareovi.

Oddílovka a další číslo kOKOsu přijde 17. června a čeká nás na ní vzpomínková soutěž na tento rok a vyhodnocení celého oddílového roku.

V pondělí 24. června vyrazíme na další společné schůzce někam do přírody, vzhledem k nárůstu cen vstupného do Botanické zahrady tentokrát zřejmě zvolíme jiný cíl. Bude oznámeno před akcí.

A v pátek 28. června vyrazíme společně na tábor na jeden, dva nebo tři týdny podle toho, kolik má kdo sil a odvahy.

Blahopřeme

Narozeniny	Svátky
25. května – Bára (10)	28. května – Vilém
3. června – Terka (14)	8. června – Medard
12. června – Julča M. (12)	13. června - Vilém
14. června – Ester (24)	29. června – Petr a Pavel
20. června – Lembas (24)	
23. června – Ája (9)	

Zprávy z oddílu

Počet členů

V měsíci květnu se náš počet nezměnil, na schůzkách ani výletech se nový člen nebo kandidát na členství neobjevil.

Pojed'te s námi na zkoušku

Případné hosty můžete pozvat na jednoděňák 15. června. Připomínám, že by se měli, pokud možno, zúčastnit i hosté, kteří s námi pojedou na tábor.

Tábor

Už skoro nemám, co o táboře dalšího psát, příprava mezi vedoucími probíhá a všichni mají (aspoň doufám) táborové programy téměř plně připravené, zbývá vydat pár posledních diplomků, vyrobit lístky a pomůcky ke hrám, nakoupit odměny pro účastníky a už jedeme na tábor.

Chybí nám zatím několik posledních přihlášek na tábor od osob, které jsou již přihlášené slovně a se kterými počítáme, ale kteří se k dodání přihlášky ještě nedostali. A stále bychom měli jedno nebo dvě případná místa pro další zájemce oddílu blízké.

Ozvěny měsíce

Z Plavů do Semil – 3.-5.května 2024

Š příchodem května nás čekal konečně také výlet ven. Pro neznalé se jedná o výpravu, kdy procházíme krajinou a v batohu si neseme vše potřebné, v noci přespáváme pod pařeništěm a užíváme si té pravé cestovatelské radosti. Takový výlet se těžko popíše tomu, kdo na něm nebyl, ale pro ty, kdo na něj jezdí častěji, je to vrchol oddílové činnosti a za cenu mírného nepohodlí spojeného s nošení batohu, zažijí zážitky, které jiné výlety neposkytnou.

Zastávka u Kamenice na házení žabek.

Tentokrát se nás na výlet vypravilo deset. Bizon, Myšinka, Ariel (ten tentokrát výlet vedl a organizoval), Prtě, Tomáš, Mikeš, Martin, Mára, Malvína a Ernest.

Chvilé odpočinku na zřícenině Návarov

Vlak nás dopravil do Plavů a odtud jsme se vypravili přes osadu Kozinec údolím řeky Kamenice až k druhé zátočině řeky, kde jsme vystoupali z údolí na rovnější terén nedaleko pozůstatků nějakého tábora a tam jsme postavili pařeniště. Vzhledem k tomu, že jsme pařenišť měli s sebou hodně, mohli jsme si dovolit bydlet nanejvýše po dvou. A ještě než jsme šli spát, uspořádal Ariel úvodní hru, děti

dostaly rozstříhaný dopis, který měly složit a z něj se dozvěděly, že jistou vesnici sužuje záhadná nestvůra a že nabízí Tareovi odměnu za to, že je nestvůry zbaví.

Ráno jsme si zabalili a vrátili se do údolí Kamenice. Podél řeky jsme šli skalnatým údolím kolem vodopádů a peřejí až k místu, kde z cesty odbočovala zelená značka ke zřícenině hradu Návarov.

Po obědě sestavujeme věštku tak, aby dávala smysl.

U zříceniny nás čekala další hra, tentokrát bylo cílem určit ze stop, jak nestvůra vypadá a kde se vlastně skrývá. K Tareovu překvapení se zjistilo, že to vypadá, jako by se nestvůra skrývala přímo ve vsi a podle stop byla podobná kočce.

Prohlédli jsme si zříceninu a sestoupili po neznačené cestě zpět do údolí

Kamenice a kolem zříceniny mostu jsme nastoupili na další úsek cesty. Nedaleko Strážnických vodopádů jsme se zastavili na oběd a další hru, kde šlo o analýzu zmatené věštky, z té vyplynulo, že některá bohyně proklela jednu z obyvatelk vsi, zbývalo zjistit, která bohyně a kterou obyvatelku.

Další cesta vedla méně atraktivním úsekem řeky, ale nás především zajímal výstup k Bozkovským dolomitovým jeskyním. Výstup od řeky k jeskyním byl překvapivě asi nejnáročnější částí výletu.

Po příchodu k jeskyním jsme absolvovali prohlídku a nezbytnou návštěvu občerstvení. Jeskyně oddíl navštívil již před mnoha lety a

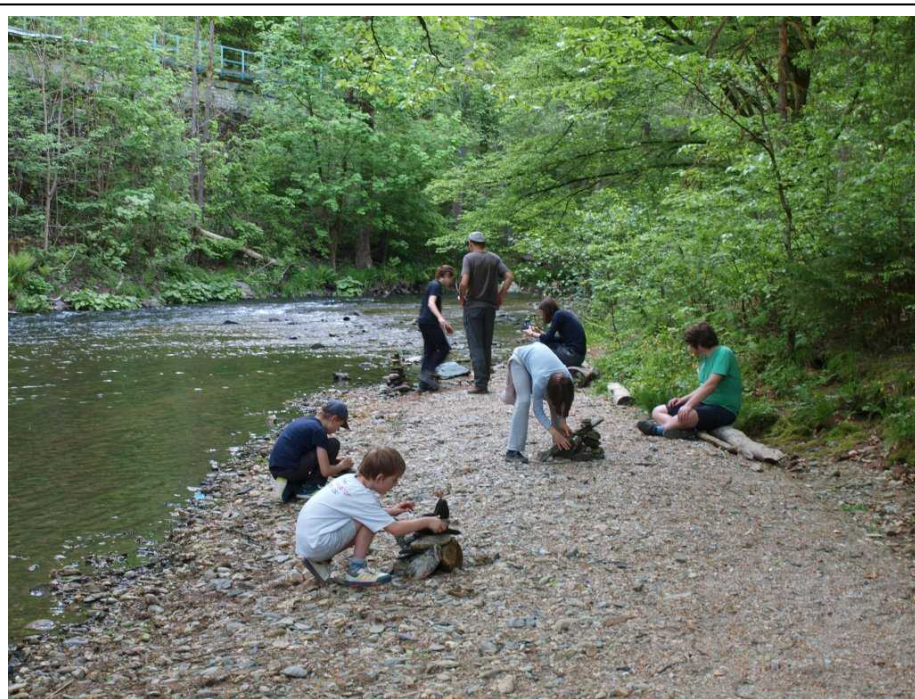

Odpoledne jsme navštívili Bozkovské dolomitové jeskyně

prohlídka opět potěšila všechny milovníky podzemních prostor. A také jsme tu odehráli další hru, kde se zjišťovalo z určitých pravidel, která bohyně kletbu seslala.

Opět jsme se vrátili na červenou značku v údolí Kamenice a podél ní došli až ke křižovatce v ústí potoka Vošmendy. Po cestě proběhla ještě jedna hra a to stavění věží z kamenů, kterých se na břehu řeky nacházelo dost a dost. Cílem hry bylo požádat o radu bohyni Hěru a ta Tareovi opravdu poradila, že prokletou je tkadlena Pelagia, protože vesničané srovnávali její umění s uměním bohyně Pallas Athény, kterou srovnání urazilo.

U modré značky nás pak čekal poslední výstup výletu. Vystoupali jsme po značce a částečně po neznačené cestě do

Večerní hra na stavbu Hěřina oltáře.

obce Spálov a dále k rozhledně a vyhlídce Janeček. Rozhledna je upravená ze staré trafostanice a obsahuje vtipné minimuzeum o loupežníku Janečkovi, který byl podle pověsti prvním obyvatel nedaleké osady Janeček.

Nedaleko od rozhledny na vrchu Medenec jsme se rozložili k noclehu, uvařili večeři a šli

Večer jsme postavili pařeniště na vrchu Medenec

spát.

Nedělní ráno nás přimělo vstát a zabalit si a tak jsme sestoupili z Medence nejprve na vyhlídku Myší skála, což je čedičový výchoz nad údolím Jizery. Odtud jsme sestoupili zpět po modré do údolí Kamenice a k soutoku Kamenice s Jizerou. Pak jsme postupovali po červené značce údolím Jizery po takzvané Riegrově

stezce vedoucí po skalách v údolí řeky a kousek nad ní až do Semil. V průběhu cesty vyrazil dopředu Tomáš, který musel být v Praze dříve.

Po cestě jsme se ovšem zastavili na hru, nejprve šlo o to rozpoznat na fotografiích šest

Ariel vysvětluje hru na hledání koček

divokých koček. Což nebylo tak jednoduché, protože obrázky obsahovaly například tři druhy rysů. Po projití údolí pak nastala poslední hra vlastně na dohled od Semil, kde měly děti za úkol co nejlépe vybarvit obrázek, ovšem s tím, že ten nejlepší bude přesunut na poslední místo, protože příliš dobrou práci uráží bohyni. Úkolem

děti tedy vlastně bylo být druzí.

To už nás čekala jen cesta přes Semily, překvapivě dlouhá a trochu úmorná. V Semilech jsme po kratším hledání zašli na oběd do restaurace a po obědě byl čas tak akorát na nákup zmrzliny a cestu autobusem domů. Ta se odehrála bez dalších dobrodružství a zejména bez zpoždění a tak výlet v pohodě skončil.

A co říci závěrem. Počasí nám navzdory původní předpovědi přálo a dovolilo nám

Děti se snaží vytvořit druhé nejlepší dílo.

prožít příjemné dva dny v údolí řek Kamenice a Jizery. Kdo nebyl a mohl být, má čeho litovat. Další výlet na jiné místo a s dalšími zážitky by si jistě neměl nechat ujít.

(bi)

Svatojánské proudy – 18.května.2024

Nevím, čím to je, ale blížící se výlet opět znamenal deštivou sobotu. Podobně jako před měsícem

nepropršel celý výlet, ale déšť nám byl věrným společníkem.

Piškot pro výpravu vybral cestu kolem Štěchovické přehrady, územím takzvaných Svatojánských proudů, které jsou ovšem přehradou dávno zakryté. Na výlet se tentokrát dostali Bizon, Hanka, Ariel, Piškot, Lembas, Mikuláš, Tomáš, Ivča, Eliška, Bára, prostřední Julča,

Piškot zahajuje výlet u Štěchovického kostela

Jožka, Kristián, Ben a malá Julča. Jen pro zajímavost mohu uvést, že výlet na víceméně identické trase jsme uskutečnili téměř na den přesně před šesti lety, což ovšem z dětí již

nikdo nepamatuje.

Autobus nás vyložil ve Štěchovicích a skoro hned se dalo do deště, takže jsme oblékli pláštěnky a deštníky a vyrazili jsme ke Štěchovickému kostelu. Kostel je zajímavým architektonickým dílem mísící prvky secesní a novorománské.

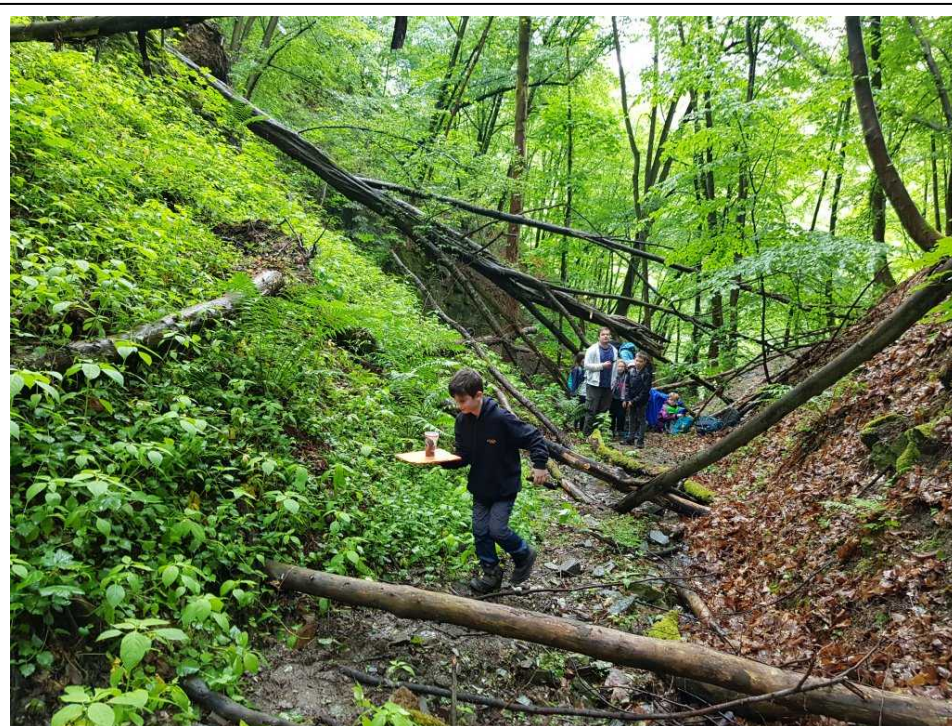
U kostela Piškot uvedl výlet, tentokrát se Tareos setkal s družinou boha Dionýsa a

Naplňit kelímek rukou bylo pro některé obtížné

bude se snažit uniknout z jeho permanentní párty. Prvním úkolem bylo co nejrychleji vypít kalíšek vína ... tedy v našem případě zastupovaného vodou.

Po hře jsme vyrazili na další cestu nejprve k hrázi přehrady, pak po schodech nad ní a pak

V servírování nápojů soutěží tentokrát Ben

po cestě, kudy vede naučná stezka, až vlastně na konec výletu do Třebenic. Ale to je ještě daleko před námi.

Na břehu přehrady kousek za Štěchovicemi proběhla další hra, tentokrát bylo pohárky potřeba naopak naplnit a to vlastníma rukama vodou z přehrady. Ukázalo se, že dobrá technika je nad velikost rukou. Na místě nás také zdravil projíždějící

výletní parník Vltava.

Jen o pár kroků dál jsme využili rokli přitékajícího potůčku k další hře, tentokrát šlo o nošení poháru (bez vody) na čas.

To už se děti začaly ozývat, že by se třeba mohlo zastavit na oběd a tak, i když bylo podle hodinek dříve, než se na oběd zastavujeme obvykle, na dalším místě, kde se dalo s vyhlídkou na řeku posadit, jsme vyhlásili polední přestávku.

Po obědě jsme neprozřetelně naznačili, že bychom měli jít přece jen o něco rychleji a tak děti v čele pelotonu

Kristián se pokouší číst se zamlženými brýlemi.

snad až zbytečně rychle prošly přes starou tramskou osadu Ztracenka a prvním úsekem skalní cesty.

Když jsme tempo opět zmírnili, vystoupali jsme mírně do svahu na další hru, Piškot dal dětem pomocí izolepy poněkud zamlžené tmavé brýle a děti měly za úkol co nejrychleji přečíst a rozluštit určený text. To se ukázalo být poměrně jednoduché, protože se text sestával pouze z obrazců a čísel.

Již v pomalejším tempu jsme prošli skalami a tunely Bílých skal a u osady Svatojánské proudy jsme měli chvíli času na posezení u přehradní pláže. A pak přišel čas poslední hry, děti byly rozdělené do dvojic a v ní jeden popisoval

Na cestě nás čekalo i několik tunelů

obrázek a druhý ho měl co nejpresněji nakreslit.

Jožka popisuje a Bára kreslí záhadný obrázek

obrázek a druhý ho měl co nejpresněji nakreslit.

Po hře jsme se vypravili na poslední úsek cesty chatovou osadou a Třebenicemi, kde byl ještě čas na rychlou zmrzlinu a už nás autobus vezl do Prahy. A tím výlet vlastně skončil.

A jak mohu výlet hodnotit. I přes nepříznivé počasí na počátku výletu, byla výprava příjemná a bez větších

problémů a věřím, že si výlet všichni užili. A ti ostatní s námi snad pojedou někdy příště.

(bi)

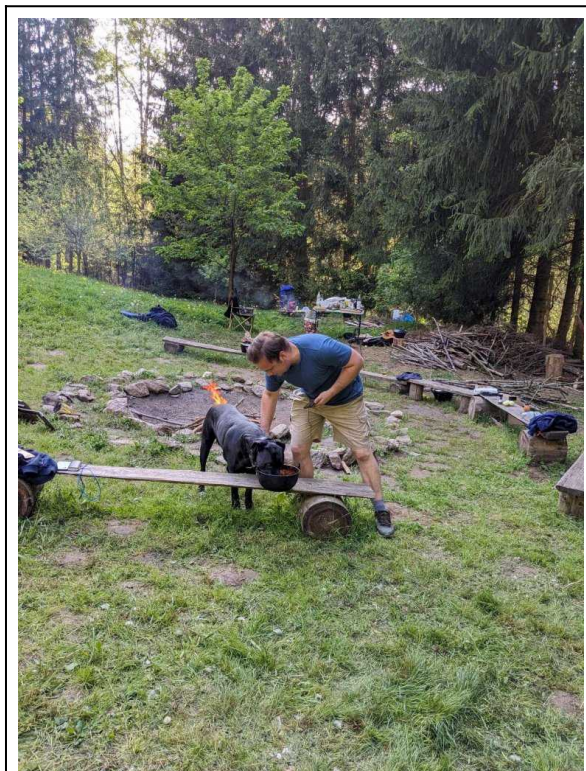
Gulášmajstr – 3.-5. května

Jednou vedoucím přišla na e-mail nabídka od vrchního vedoucího celé naší pionýrské skupiny Krtka, zda se nechceme zúčastnit tzv. Gulášmajstru – tedy soutěže ve vaření kotlíkového guláše mezi vedoucími z různých pionýrských oddílů. Nám mladším vedoucím se nápad hned zalíbil, a proto jsme neváhali a přihlásili hned dva soutěžní týmy. První sestával z Adama a Ester, kteří k sobě přibrali navíc Adamova kamaráda Kryštofa a v druhém týmu jsem pak byl já (Mikuláš), Piškot a Lembas.

Cena za 3. místo

Akce se konala v sobotu 4. května u pionýrské chaty Morgana nedaleko Ledče nad Sázavou. V sobotu dopoledne jsme tedy začali připravovat vše potřebné k výrobě toho nejlepšího

Piškot (pozdě) zachraňuje guláš před psem

kotlíkového guláše. V rámci celé akce se konaly i dvě doprovodné soutěže – v krájení cibule a pojídání pálivých papriček. V ani jedné z nich však naše týmy příliš neexcelovaly.

Vrcholem celého odpoledne bylo ale přeci jen dokončení nejlepšího guláše. Adamovu týmu se bohužel podařilo jejich guláš mírně připálit, a tak jsme o umístění bojovali dále jen já, Piškot a Lembas z čehož nakonec vzešlo krásné třetí místo, ačkoliv nebo možná právě proto, že jsme servírovali porotcům jako poslední.

Nedlouho po ochutnávce však k našemu guláši v nestřežený okamžik přiběhl pes patřící soutěžícím z jiného týmu a celý zbytek sežral.

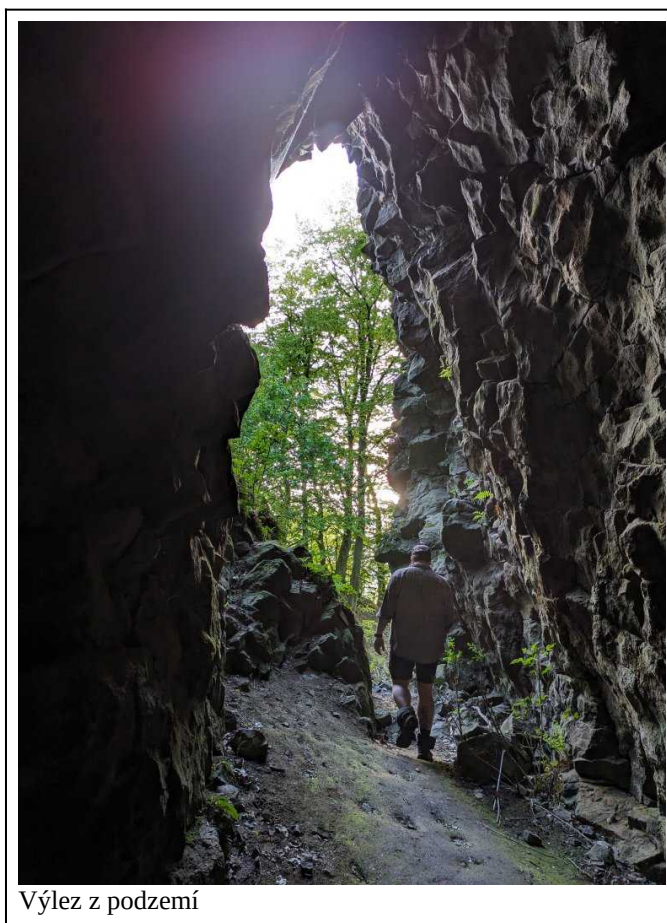
Po skončení oficiální části programu se Adamův tým rozhodl navrátit domů a náš tým si ještě posedal s ostatními zůstávajícími přes noc kolem ohně. Zpívaly se písničky, hrálo se na kytaru a v neděli ráno jsme se pak odebrali zpět na cestu do Prahy.

Závěrem nutno dodat, že během celé akce

panovala opravdu velmi přátelská atmosféra a byli jsme rádi, že jsme se mohli spřátelit a seznámit se spoustou dalších vedoucích z jiných oddílů. Pokud se tedy bude podobná akce konat i za rok, opět se rádi opět zúčastníme!

(Mi)

Zajímavé místo

Mužský

Český Ráj u Mnichova Hradiště má podobu pískovcové hory s plochým vrcholem, její okraje lemují mohutné pískovcové skály, přecházející ve skalní město zvané Příhrazské skály. Ve skalách se dají nalézt zbytky několika skalních hradů jako jsou Drábské Světničky (které jsou dnes bohužel zavřené) nebo Hynšta.

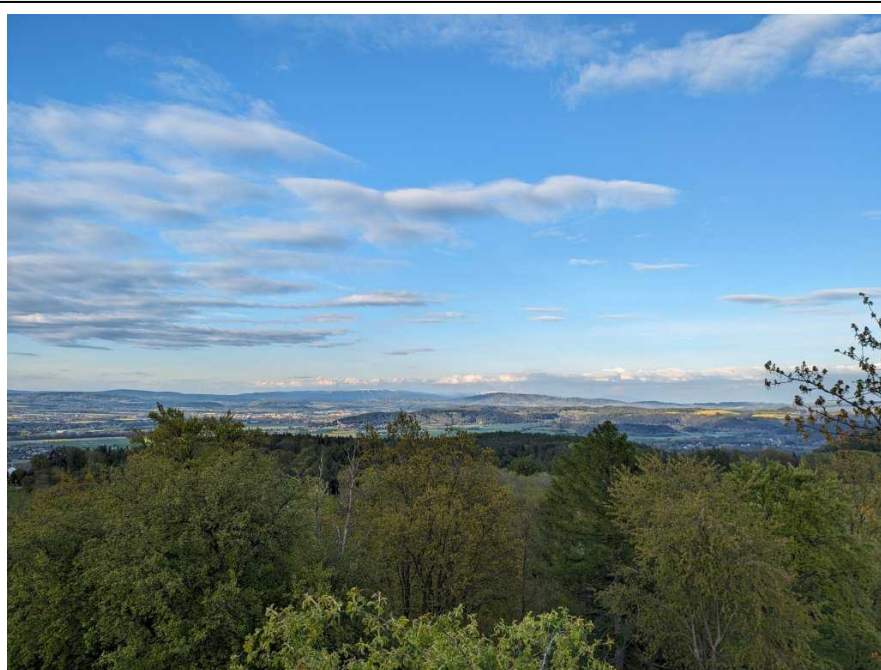
Dnes bych ovšem chtěl povídat o samém středu této pískovcové hory. Mezi loukami a rozlehlými sady se tu z plošiny náhle zdvihá příkrý kopeček Mužský. Za časů prusko-rakouské války odsud střílela rakouské děla a mezi lety 1869 a 1890 se tu pořádaly tábory lidu, za zlepšení postavení Českého národa v Rakousko-uherské monarchii.

Kopec je však zajímavý i geologicky, je to pozůstatek třetihorní sopky, která vyvřela z pískovcové plošiny. Na jeho západní straně je lom, který přechází v podzemní prostor, jak byl kopec nejspíš těžbou vykotlán. Rozeznat se tu dají i typické

čedičové sloupce. Z vrcholu je krásný výhled do širokého kraje, rozeznat se dají například hrady Bezděz nebo Trosky (ač otočené tak, že věže jsou v zákrytu).

Pod Mužským je i stejnojmenná malebná vesnička, chráněná jako památková zóna. Výlet sem lze spojit s výpravou na některý ze skalních hradů v okolí. Z Prahy sem jezdí přímé vlaky i autobusy a komu se nechce do kopce může se vyvézt autem až na pískovcovou plošinu.

(pr)

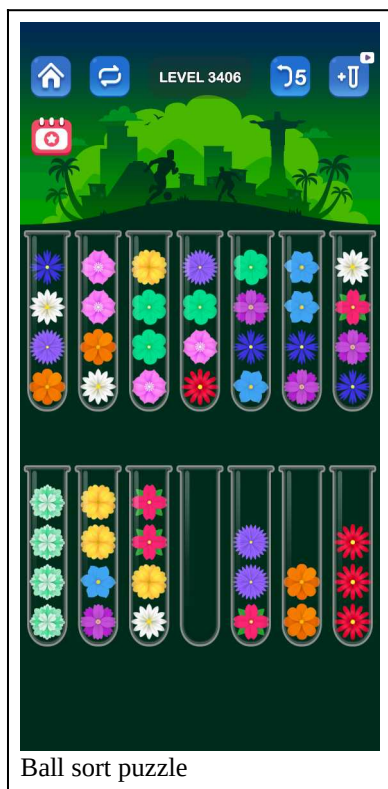
Výhled směrem na Krkonoše

Herní koutek

Směs malých her

Byl jsem pověřen napsáním článku pro herní kroužek. To pro mne způsobilo drobný problém, neboť jsem si uvědomil, že jsem zanedbal svou novinářskou povinnost a nezkoumal jsem jaké hry v poslední době existují. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl napsat o několika malých hrách, které já v poslední době autenticky hraji.

Začnu nejdříve klasickou hrou solitaire. Předpokládám, že se nejedná o hru, která by byla mnoha lidem neznámá, tudíž jen krátce. V této hře je našim úkolem v zásadě roztrdit balíček

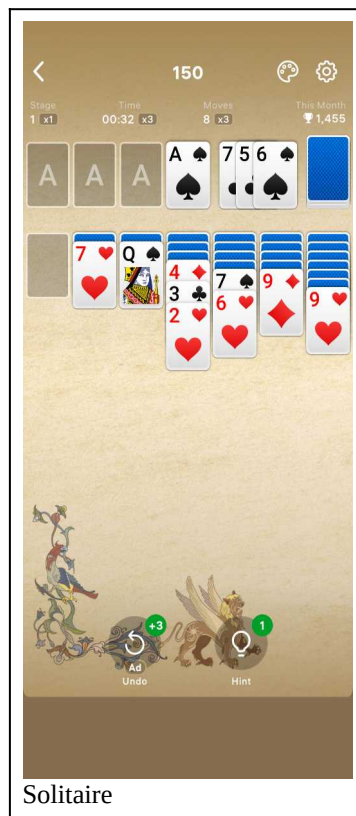

karet. Karty jsou zpočátku rozloženy do sedmi sloupců, se vzestupným počtem karet, z nichž vrchní karta je odhalena. Dále máme balíček zbylých karet. Naším úkolem je za pomoci seřazování karet do sestupných řad se střídavou barvou odhalit všechny neodhalené karty a shromáždit je do čtyř hromádek podle barev.

Další hra existuje v mnoha verzích a je poměrně pravděpodobné, že jste se nějakou z nich již setkali, alespoň skrze reklamu. Verze kterou hraji já se jmenuje jednoduše Ball sort puzzle. Jedná se o poměrně jednoduchou hlavolamovou hru. V této hře má člověk za úkol roztrdit barevné kuličky podle barvy. Zpočátku má člověk pomíchanou sadu

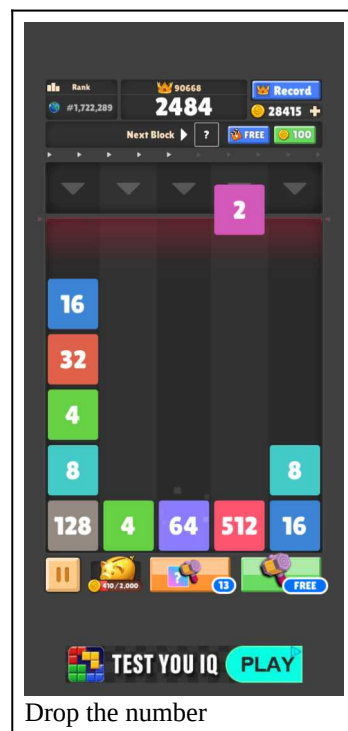
barevných kuliček do několika sloupců po čtyřech. K tomu má hráč dva prázdné sloupce. Následně může hráč třídit kuličky, tak že může kuličku vložit na vrchol sloupce a to pouze pokud je sloupec prázdný nebo pokud pokládá kuličku na kuličku stejné barvy.

Poslední hra, kterou zde uvedu, je v mém mobilu pod názvem Drop the number. Jedná se opět o poměrně jednoduchou hru, ne nepodobnou například tetrisu nebo 2048. Hráč hraje na hracím poli o pěti sloupcích a pěti řadách. Z horní části obrazovky mu padají kostičky s čísly, hráč musí určit kam kostička spadne. Když se dvě kostky se stejným číslem dotýkají, tak se spojí do jedné, a sečte se jim jejich hodnota. Jakmile do nějakého sloupce spadne 6 kostek, které se navzájem nesečtou, potom hra končí. Cílem je spojováním kostek dosáhnout co nejvyššího čísla.

Solitaire

nich již setkali, alespoň

Drop the number

Bohové a hrdinové starověkého Řecka

Dvanáct Héraklových úkolů

Jak jsem psala minule, Hérakles se chtěl očistit od svého činu a v Delfské věštírně mu poradili, aby se nechal najmout do služby ke králi Eurystheovi. To nebyl zrovna milý člověk, Hérakla urážel a ponižoval, ale zároveň se ho bál, takže úkoly mu vzkazoval po poslovi. Navíc mu z deseti úkolů dva neuznal, takže nakonec bylo úkolů 12.

Než se Héraklés pustil do určených prací, dostal vzácné dary od bohů: Hermés mu daroval meč, Apollón luk a šípy, Héfaistos zlatý hrudní krunýř a Athéna roucho. Dále mu Poseidón daroval koňské spřežení a Zeus neprorazitelný štít. Přesto prý Héraklés spoléhal více na svůj kyj, luk a šípy.

Úkoly, které měl Hérakles splnit:

Zabít nemejského lva, který byl obrovský a navíc měl neprorazitelnou kůži. Héraklés vystřelil na lva šípy, ale ty se jenom odrazily od kožichu a neublížily. Vzal na lva meč, ale ten se ohnul. Pak se rozmáchl svým kyjem, trefil lva do čenichu a ten zalezl do jeskyně se dvěma vchody. Héraklés uzavřel jeden vchod, druhým do jeskyně vstoupil, chytil lva za hlavu a tak ho svíral, až se lev udusil. Eurystheus, udivený a vyděšený, si nechal zhotovit mosaznou nádobu, tu zahrabali do země a král se do ní před příchodem Hérakla ukrýval.

Herakles škrtí nemejského lva

Zabít lernskou hydru, ta měla hadí tělo a několik (tři až devět) hadích hlav, z nichž jedna byla nesmrtelná. Její jed dokázal zabít prakticky cokoli i při nepatrné dávce. Jako pomocníka měla obrovského kraba, a tak si Héraklés vzal jako pomocníka syna svého přítele, Ioláa. Hérakles jí rozbíjel hlavy kyjem, ale z každé rozbité vyrostly dvě nové. Na pomoc Hydře přilezl z bažiny obrovský krab, který Hérakla štípal do nohou. Héraklés povolal na pomoc Ioláa, ten zapálil z jedné strany les, upaloval Hydře hlavy a poté už nové nerostly. Pak usekl Héraklés i nesmrtelnou hlavu, zahrabal ji do hlíny a zatížil kamenem. Nakonec si v jedu namočil hroty šípů, které později způsobovaly smrtelná zranění. Eurystheus mu odmítl uznat splnění úkolu, protože Ioláos mu podával louče.

Chytit kerynejskou laň se zlatými parohy. Těch laní bylo pět, byly rychlé, měly mosazná kopýtka a zlaté paroží. Héraklés chtěl laň chytit, aniž by použil násilí nebo ji poranil. Stopoval ji neúnavně po celý rok, prošel daleké kraje. Nakonec ji dostihl celou vyčerpanou, vystřelil na ni šíp, kterým jí probodl čistě obě přední nohy. Pak teprve ji chytil a nesl ji na ramenu až do Mykén. Bohyni Artemis se omluvil a vinu za lov laně shodil na Eurysthea, jehož úmyslem bylo poštvat bohyni proti Héraklovi.

Chytit erymanthského kance. Obrovské zvíře pustošilo široký kraj a děsilo vše živé. Héraklés ho měl donést živého. Poté se Héraklés vydal za kancem. Hlasitým pokřikem ho vyhnal z houští, zahnal ho do hluboké závěje, skočil mu na záda a spoutal ho řetězy. Poté ho živého na ramenu odnesl do Mykén. Shodil ho u tržiště, zatímco Eurystheus byl schovaný v sudu.

Na nové úkoly Héraklés nečekal, protože se právě shromažďovali Argonauti na svou plavbu do Kolchidy, a protože u takové akce nemohl největší hrdina starověku chybět, připojil se k nim.

(kc)

Zrození legendy

Příběhy z legendy o Tareovi objevené v tomto měsíci

V květnu Tareos pomáhal tkadleně Pelagii prokleté bohyní Pallas Athénou. Pomohl jí sejmout kletbu a zároveň zabránil, aby byla zabita hrdinou Geronem.

V dalším příběhu jsme sledovali, jak se Tareos dostal na Dionýsovu oslavu a zejména, jak se mu podařilo z ní uniknout.

Bodování za květen a červen

Oba květnové výlety byly celkem hojně obsazené, ale zároveň není nikdo, kdo by byl na obou, Benovi účast na přinášecí padesátce dává nebyvalý náskok.

	jméno	body měs.	body obd.	družina	jméno	body měs.	body obd.	družina
1.	Ben	134	134	Zobáci	13.	Pavel	47	Zobáci
2.	Martin	99	99	Zobáci	14.	Mia	45	Vlaštovky
3.	Kristián	87	87	Zobáci	15.	Mikeš	45	Host
4.	Bára	87	87	Vlaštovky	16.	Barnabáš	30	Zobáci
5.	Ernest	86	86	Zobáci	17.	Ondra	30	Zobáci
6.	Jožka	84	84	Vlaštovky	18.	Julča M.	30	Pařáti
7.	Mára	84	84	Zobáci	19.	Lukáš	15	Pařáti
8.	Julinka F.	78	78	Vlaštovky	20.	Janis	15	Pařáti
9.	Julča H.	66	66	Vlaštovky	21.	Áňa	0	Vlaštovky
10.	Malvína	51	51	Host	22.	Eda	0	Zobáci
11.	Eliška	51	51	Pařáti	23.			
12.	Ivča	48	48	Host				

Výsledky bodování družin:

Neúčast Pařátů a Vlaštovek na některých schůzkách přináší opět vítězství Zobákům.

pořadí	název	body měs.	body cel
1.	Zobáci	50	430
2.	Vlaštovky	40	370
3.	Pařáti	30	280

Celkové výsledky:

Tabulka celkových výsledků zejména přidává účast na výletech a můžete si prohlédnout drobné přesypání pořadí, které je však v této fázi roku již celkem stabilní. A také první dvě překonání tisícovky bodů.

	jméno	body	výlety	družina	jméno	body	výlety	družina
1.	Mára	1041	10	Zobáci	14.	Mikeš	377	Host
2.	Ben	1036	12	Zobáci	15.	Eliška	371	Pařáti
3.	Martin	942	10	Zobáci	16.	Mia	340	Vlaštovky
4.	Bára	886	9	Vlaštovky	17.	Lukáš	326	Pařáti
5.	Ernest	789	8	Zobáci	18.	Ája	276	Vlaštovky
6.	Ondra	708	8	Zobáci	19.	Eda	198	Zobáci
7.	Barnabáš	687	5	Zobáci	20.	Julinka F.	188	Vlaštovky
8.	Pavel	664	5	Zobáci	21.	Malvína	132	Host
9.	Kristián	621	5	Zobáci	22.	Julča M.	108	Pařáti
10.	Jožka	587	6	Vlaštovky	23.	Sandra	84	Host
11.	Julča H.	528	5	Vlaštovky	24.	Hanka	81	Host
12.	Janis	490	8	Pařáti	25.	Pepa	81	Host
13.	Áňa	395	3	Vlaštovky	26.	Ivča	48	Host

Prémiová „50“ pro rok 2023/2024

Květen: Pro květen je tu loňská úkolová novinka nazvaná podivuhodnost. Najděte, seberte nebo vyfotografujte a přineste nebo pošlete něco podivuhodného a pozoruhodného, co jste při svých cestách spatřili. Může to být vcelku cokoliv, ale vedoucí musí uznat, že se jedná o věc neobvyklou. Váš nález nebo (lépe) fotografii doplňte případně vysvětlujícím komentářem, kde nám velmi stručně můžete říci co jste našli a proč si myslíte, že si to zaslouží označení podivuhodnost. Odborný úkol pak je z vázání uzlů, cílem je uvázat základní šestku a kdo to dokáže, má body v kapse.

Červen: A jsme na konci roku, ani to moc nebolelo. Přináším úkolem je tentokrát herbář nebo fotoherbář. Nasbírejte a vylisujte nebo vyfotografujte 3 byliny a správně je určete. Pokud budete květiny lisovat, vyhněte se, prosím rostlinám ohroženým, u fotografií naopak ohrožené rostliny vítám. Hodnocena je kvalita zpracování /fotografie a samozřejmě též správnost určení. Poznáváčka nás čeká z poznávání bezobratlých, kde můžete zúročit, co jsme na schůzkách dělali především v dubnu.

Přehled úkolů prémiové padesátky pro letošní rok:

září	byliny //
říjen	papírové koule // ryby, obojživelníci, plazi, savci, ptáci //
listopad	soutěž „nejkrásnější list podzimu“// dřeviny //
prosinec	tematická vánoční ozdoba// mapa a buzola //
leden	zápisník // houby //
únor	oddílová historie a tradice // ochrana přírody a ekologie //
březen	„co je to?“//geologie //
duben	geosbírka // stavební slohy a památky //
květen	podivuhodnost // uzle //
červen	(foto) herbář //motýli, brouci, ostatní hmyz, ostatní bezobratlí//

(My+Bi)

Souhrnné výsledky prémiové "50"

jméno	září	říjen	listopad	prosinec	leden	únor	březen	duben	květen	červen
Lukáš	0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+18	0+9	0+0	
Janis	2	0+12	0+6	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5	0+0	
Eliška	0	0+0	0+0	0+11	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	
Mára	9	0+10	20+13	0+0	0+16	0+20	0+23	0+12	0+0	
Martin	3	0+11	0+0	0+0	0+0	0+21	0+22	0+11	0+0	
Ondra	2	0+6	0+0	0+0	0+0	0+4	0+0	0+2	0+0	
Ernest	3	0+7	0+4	0+7	0+10	0+9	0+6	0+1	0+5	
Eda	2	0+7	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+0	
Ben	3	20+9	0+6	20+0	20+8	25+9	10+20	0+3	20+0	
Kristián	0	0+3	0+0	0+4	0+3	0+0	0+9	0+0	0+0	
Barnabáš	0	0+12	0+6	0+0	0+10	0+8	0+13	0+6	0+0	
Pavel	4	0+14	0+5	0+17	0+17	0+0	0+15	0+9	0+2	
Bára	5	0+13	20+12	20+0	0+14	0+12	0+20	0+19	0+0	
Jožka	2	0+9	0+0	20+0	0+6	0+0	0+0	0+9	0+0	
Julča	3	0+0	0+3	20+12	0+14	0+0	0+0	0+9	0+0	
Ája	0	0+11	0+6	0+0	0+13	0+0	0+0	0+0	0+0	
Áňa	0	0+11	0+3	0+9	0+0	0+0	0+9	0+0	0+0	
Mia	0	0+0	0+0	0+0	0+2	0+11	0+9	0+1	0+0	
Julinka F.	0	0+0	0+0	0+0	0+0	0+5	0+0	0+0	0+0	

Koutek zábavy

Jarní běh soutěže o KOKOsový ořech

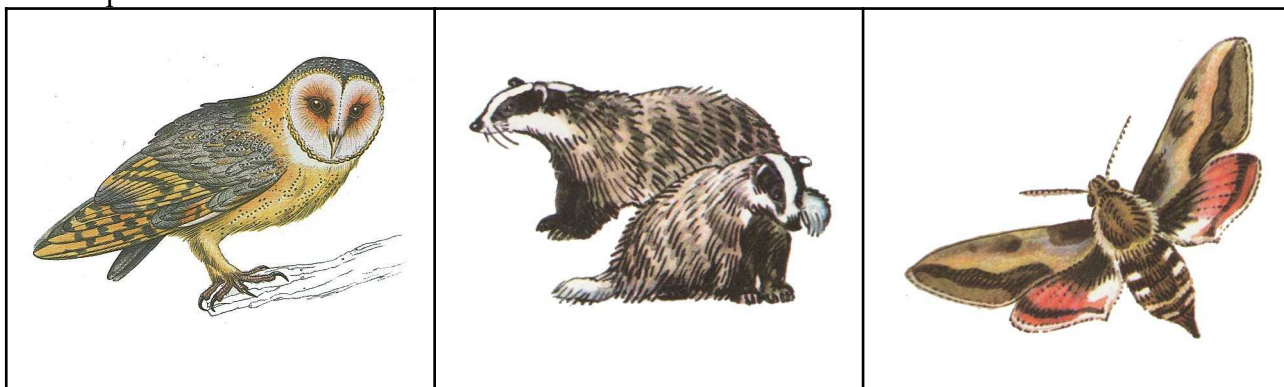
Páté a poslední kolo jarního běhu naší soutěže je tady, poznejte obrázky a získejte sladké odměny s kokosovou příchutí.

Každý měsíc zde bývá zveřejněna trojice obrázků, vaším cílem je poznat, co na obrázcích je, za každý obrázek vždy můžete získat dva body, celkem tedy 6 bodů v jednom čísle kOKOsu. Odpovědi je třeba odevzdat do začátku oddílovky, na které vyjde další číslo kOKOsu. Po pěti kolech se vám body sečtou a za každých pět bodů získáte jeden lístek do osudí. Na únorové oddílovce pak budou vylosovány z tohoto osudí tři ceny, ostatní, kdo měli v osudí aspoň lístek, zpravidla dostanou drobnější ceny.

Řešení můžete hledat kdekoliv a u kohokoliv, jedinou výjimkou je, že se nesmíte ptát žádného z vedoucích oddílů.

5. kolo – Zvířata noci

Tentokrát odbočím do nejstarších dob, kdy byla noc místem strachu a děsu, přitom tato zvířata se v noci vyznají, pohybují a dávají jí přednost přede dnem. Zkuste je poznat, není to tak těžké. Asi vám nemusím více napovídat, ale první tvor je okrově zbarvený, druhý šedohnědý a třetí má horní křídla šedá a spodní načervenalá.

Výsledky 4. kola jarního běhu Památky na značkách (muzeum, hrad, zámek nebo tvrz přístupný veřejnosti, památka UNESCO) výsledky odevzdal Martin 5 bodů (celkem 5) Mára 6 bodů (celkem 18) a Kristián 6 bodů (celkem 6) dále má Pavel (celkem 11), Bára (celkem 9), Julča (celkem 9) a Jožka (celkem 9) a Janis (celkem 6)

Vtip nalezený na Internetu:

1568 - Smutný nad pošpiněním svého dobrého jména, vyvraždil Ivan Hrozný dalších 100 tisíc rolníků, aby ho přestali nazývat Ivanem Hrozným.

<https://www.ivtipy.cz>

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo desáté., Ročník 26. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Piškot, Prtě, Mikuláš

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 26.5.2024. Vyšlo dne 27.5.2024 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** Letní číslo šestadvacátého ročníku vyjde 17.6.2024 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz